

ДЕТСКИ СВѢТЪ

РОДИНА.

I.

Еднѣжъ попитахъ азъ сърната:
— Кажи, не ти ли вечъ додѣя
Да скиташъ вѣчно изъ гората?

Или не знаешъ, че задъ нея
Поле разстила се безбрѣжно,
Поле цвѣтисто катъ градина?

Сърната прѣхна и продума:
— Гората любя толкозъ нѣжно,
Защото моя е родина.

II.

Попитахъ чайката: — морето
Защо обичашъ толкозъ ти,
Или не знаешъ, подъ небето,
Че има други красоти?

Или не знаешъ?... Но додето
Да свърша речъ, политна тя.
И волно, горда надъ морето
Безбрѣжно въ мигъ запѣ:

— Тамъ грѣятъ дивно небесата,
Брѣгътъ е хубавъ — туй азъ знамъ,
Но пакъ за нищо на земята
Не ща морето азъ да дамъ!

Ив. П. Йончевъ.